

Sygn. akt II DSI 67/18

POSTANOWIENIE

Dnia 14 lutego 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

Prezes SN Wiesław Kozielowicz

w sprawie z udziałem adw. R. G. po rozpoznaniu w Izbie Odpowiedzialności Zawodowej na posiedzeniu w dniu 13 lutego 2023 r. z urzędu w przedmiocie umorzenia postępowania wykonawczego na podstawie art. 641 k.p.k. w zw. z art. 15 § 1 k.k.w. w zw. z art. 95n pkt 1 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. Prawo o adwokaturze,

postanowił:

umorzyć postępowanie wykonawcze dotyczące kary porządkowej grzywny w wysokości 3.000 (trzech tysięcy) złotych, którą ukarany został adw. R. G. postanowieniem Sądu Najwyższego z dnia 11 lutego 2020 r. w sprawie o sygn. akt II DSI 67/18.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 11 lutego 2020 r., sygn. akt II DSI 67/18, Sąd Najwyższy ukarał karą porządkową grzywny w wysokości 3.000 zł adw. R. G. (postanowienie, k. 1).

Sąd Najwyższy dwukrotnie wezwał obwinionego do zapłaty powyższej kwoty, pouczając o możliwości wszczęcia postępowania egzekucyjnego (wezwanie k. 2, zpo k. 4; wezwanie k. 5, duplikat zpo k. 13).

Wobec nieuiszczenia grzywny przez ukaranego Przewodniczący Wydziału Drugiego Izby Dyscyplinarnej Sądu Najwyższego, pismem z dnia 22 maja 2020 r., skierował do Sądu Rejonowego dla Warszawy-Śródmieścia w Warszawie wniosek o nadanie klauzuli wykonalności powyższemu postanowieniu (wniosek k. 14).

Postanowieniem referendarza sądowego Sądu Rejonowego dla Warszawy-Śródmieścia w Warszawie w I Wydziale Cywilnym z dnia 10 czerwca 2020 r., sygn. akt I Co 1116/20, stwierdzono niewłaściwość i sprawę przekazano miejscowo właściwemu - Sądowi Rejonowemu w Otwocku, który postanowieniem referendarza sądowego M. P. z 30 listopada 2020 r., w sprawie o sygn. akt I Co 508/20 odmówił nadania klauzuli wykonalności (postanowienie k. 17-17v; postanowienie k. 19-19v).

Postanowienie z dnia 30 listopada 2020 r. zostało zaskarżone skargą z dnia 10 grudnia 2020 r., przez Prezesa SN kierującego pracą Izby Dyscyplinarnej (skarga na orzeczenie referendarza k. 21-23).

Postanowieniem Sądu Rejonowego w Otwocku, w sprawie o sygn. akt I Co 576/20, utrzymano w mocy orzeczenie referendarza sądowego z dnia 30 listopada 2020 r. (postanowienie k. 41-42).

Opinią sporządzoną 2 lipca 2021 r. przez Biuro Studiów i Analiz Sądu Najwyższego, na wniosek Prezesa SN kierującego pracą Izby Dyscyplinarnej, na temat nadania klauzuli wykonalności w przypadku orzeczenia kary porządkowej, wskazano, że do wykonania kary porządkowej grzywny stosuje się zasady takie, jakie obowiązują do wykonywania kosztów sądowych i pieniężnej kary porządkowej. Oznacza to, że sąd powinien wezwać osobę zobowiązaną do uiszczenia porządkowej kary grzywny do jej zapłacenia w terminie 30 dni, a w razie bezskutecznego upływu tego terminu należności te należy ściągnąć w drodze egzekucji. Ustawodawca wykluczył natomiast nadanie klauzuli wykonalności, gdy Sąd Najwyższy rozpoznaje sprawę w następstwie niesienia nadzwyczajnych środków zaskarżenia co nie stoi na przeszkodzie nadaniu jej przez Sąd Najwyższy, gdy Sąd ten jest sądem pierwszej instancji przed którym sprawa się toczy (opinia k. 46-48).

Pismem z dnia 13 grudnia 2021 r. Pierwszy Prezes Sądu Najwyższego zwrócił się z ponownym wnioskiem do Sądu Rejonowego w Otwocku o nadanie klauzuli wykonalności prawomocnemu postanowieniu Sądu Najwyższego z dnia 11 lutego 2020 r., w sprawie o sygn. akt II DSI 67/18 (pismo k. 49).

W wyniku rozpoznania powyższego wniosku, D. W. - referendarz sądowy w Sądzie Rejonowym w Otwocku, w sprawie o sygn. akt I Co 703/21, oddalił wniosek o nadanie klauzuli wykonalności, wskazując, że wykonanie nałożonej kary

porządkowej odbywa się w innym trybie niż poprzez nadanie klauzuli wykonalności przez sąd, a zatem ma tutaj zastosowanie art. 781 k.p.c. (postanowienie k. 52-52v).

Sąd Najwyższy zarządzeniem Pierwszej Prezes SN z dnia 7 czerwca 2022 r., zwrócił się do komornika sądowego o przeprowadzenie egzekucji przesyłając odpis postanowienia celem wszczęcia egzekucji bez nadawania klauzuli wykonalności (zarządzenie k. 54, wniosek z 9 czerwca 2022 r. k. 56).

Pismem z dnia 23 czerwca 2022 r., w sprawie o sygn. akt Kms 93/22, Komornik Sądowy wezwał wierzyciela do uzupełnienia wniosku poprzez: wskazanie danych osobowych dłużnika; dołączenie do wniosku egzekucyjnego tytułu wykonawczego w postaci tytułu egzekucyjnego zaopatrzonego w klauzulę wykonalności (pismo k. 59).

Następnie, zarządzeniem z dnia 14 lipca 2022 r., w sprawie o sygn. akt Kms 93/22, Komornik Sądowy zawiadomił, że nie zostanie wszczęte postępowanie egzekucyjne i zwrócił wierzycielowi – Sądowi Najwyższemu Rzeczypospolitej Polskiej wniosek wniesiony 20 czerwca 2022 r. (zarządzenie k. 63).

Pismem z dnia 24 listopada 2022 r., sekretariat Sądu Najwyższego Izby Odpowiedzialności Zawodowej, wezwał adw. R. G. do uiszczenia zasądzonej postanowieniem z dnia 11 lutego 2020 r. kary porządkowej w kwocie 3.000 zł., informując, że w razie ich nieuiszczenia w terminie do 15 stycznia 2023 r., Sąd Najwyższy kierując się unormowaniem art. 12a k.k.w. może przekazać do Biura Informacji Gospodarczej informację o powstaniu zaległości (pismo k. 67, k. 68).

Powyższe wezwanie należało uznać za doręczone jako prawidłowo, dwukrotnie awizowane (I awizo 30 listopada, II awizo 08 grudnia, zwrot 16 grudnia) (koperta k. 70).

Do dnia wydania niniejszego postanowienia nie doszło do ściągnięcia należności wynikającej z tytułu egzekucyjnego ani dobrowolnego uregulowania należności przez ukaranego R. G.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Postępowanie wykonawcze należało umorzyć z uwagi na wystąpienie ujemnej przesłanki uniemożliwiającej jego prowadzenie w postaci przedawnienia

prawa do ściągnięcia kwoty grzywny wymierzonej adw. R. G. tytułem kary porządkowej.

Zgodnie z art. 641 k.p.k. - mającym zastosowanie w niniejszym postępowaniu na podstawie art. 95n pkt 1 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. Prawo o adwokaturze - prawo do ściągnięcia zasądzonych kosztów procesu przedawnia się z upływem 3 lat od dnia, kiedy należało je uiścić. Termin przedawnienia prawa do ściągnięcia zasądzonych kosztów procesu rozpoczyna swój bieg od daty uprawomocnienia się orzeczenia (zob. uchwała Sądu Najwyższego z dnia 20 listopada 1975 r., VI KZP 30/75, LEX nr 19063).

W sytuacji natomiast, gdy wymierzona kara porządkowa grzywny nie zostanie wyegzekwowana „w ciągu 3 lat od dnia, w którym należało je uiścić, postępowanie wykonawcze w tym zakresie należy umorzyć na podstawie art. 15 § 1 k.k.w., wobec stwierdzenia przyczyny wyłączającej to postępowanie” (zob. uchwała SN z 9.06.2006 r., I KZP 12/06, OSNKW 2006, nr 7-8, poz. 66).

W niniejszej sprawie kwota kary porządkowej grzywny wymagalna była od dnia wydania postanowienia w sprawie o sygn. akt II DSI 67/18, tj. od dnia 11 lutego 2020 r. Uznać zatem należało, że przedawnienie prawa do ściągnięcia kary grzywny nastąpiło z dniem 11 lutego 2023 r.

Kierując się przedstawionymi motywami rozstrzygnięto jak na wstępie.

[as]